

fra den foregaaende Taler, skal jeg kun tilføje nogle Bemærkninger. Med Hensyn til det Anførte Pag. 2 i Betænkningen anføres, at der bør sikres de Embedsmand, der ere ansatte paa Tid, samme Pensioneret som de faste, naar de have staaet i Statens Tjeneste i 25 Aar. I denne Anledning maa jeg gjøre opmærksom paa, at en Classe af Militaire, nemlig Underofficererne, komme til at staae i en Stilling, som man kan sige at være mellem fast ansat og ansat paa Tid, idet, som bekendt, en Underofficer antages paa 8 Aar ad Gangen, og han vilde altsaa berøves alt Krav paa Pension, hvis han bliver svagelig efter en Tjenestetid af f. Ex. 20 til 24 Aar, hvilket næppe kan kaldes billigt, og som ialtsald vilde berøve ham den Pensionberettigelse, som hidtil har været ham tilstaaet. Jeg troer derfor, der er Anledning til at gjøre en Modification i denne Bestemmelse. At Underofficererne ikke ere aldeles fast ansatte, som der dog vistnok var al god Grund til at ønske, at de vare, troer jeg, skriver sig derfra, at man altid kun har tildeelt Underofficererne en meget tarvelig Lønning, og at man, for at bøde paa dette, har tilladt Underofficererne, hver Gang de 8 Aar vare udløbne, at lade sig stille for en Mand, hvorved de fik undertiden en Sum af 3 til 400 Rbd., hvilket man da regnede for et Tillæg i deres Gage fordeelt paa de 8 Aar. For ikke at berøve dem dette Tillæg i deres Gage, da man dog ikke havde isinde at forhøje Lønningen i det Hele, er man altid bleven staaende ved Bestemmelsen, at en Underofficer skulde fast ansættes 8 Aar ad Gangen. Jeg antager endvidere, at Udvalget ved at bestemme at den, som ikke har været fast ansat, faaer, ved at have tjent Staten i 25 Aar, samme Pension som den fast ansatte, derved maa have meent, at, naar en Embedsmand først har været ansat paa Tid, eller har været constitueret, og senere bliver fast ansat, at man da regner den første Tid med, naar Pensionen skal udredes, som f. Ex., naar en Underofficer har tjent i 15 Aar og dernæst avancerer til Officer, og han saa efter 10 Aars Forløb paa Grund af Svagelighed maatte gaae af, at hans Pension saa maatte udredes af Tjenestetiden 25 Aar; maassée ogsaa dette

kunde trænge til at fremstilles paa en tydeligere Maade. Pag. 6 har Udvalget anført meget rigtigt, at en Embedsmand maa i de første Aar han tjener Staten kun have Krav paa en ringe Pension. Der anføres nu videre, at dette er baade i og for sig billigt, og tillige maa man erkjende Nødvendigheden af, at Staten uden store Omkostninger maa kunne blive en Embedsmand qvit, naar den efter nogen Tids Prøve finder, at han ikke er i Besiddelse af den Duellighed, som man havde formodet. Jeg synes at man herved maa bemærke, at en Embedsmand kun kan antages paa een af to Maader: enten at han iforveien har aflagt den anordnede og tilstrækkelige Prøve paa, at han har fornøden Duellighed og Darnelse, som hører til den Post, man giver ham, eller ogsaa, at han ansættes fra Begyndelsen af paa Tid, saa at han altsaa foreløbigen slet ikke kan faae noget Krav paa Pension. Med Hensyn nu til selve Pensionens Størrelse, saa synes jeg, at man maa gjøre den nødvendige Fordring dertil, at den maa bestemmes efter en nogenlunde jævntstigende Scala, og jeg kan derfor ikke Andet end betragte det som en Mangel ved Udvalgets Scala, at der finder en aldeles Standsning i Pensionens Tiltagen mellem 5 og 20 Aar, og endvidere, at den slet ikke stiger efter det 30te Tjenestenaar. Dette er saa meget mere besynderligt, som vi have hørt den ærede Ordfører selv angive, at Hovedprincippet, som laa til Grund for at fastsætte Pensioner, var at man maatte betragte den Sum, som udredes til Pensioner, som efterhaanden opsparet af Embedsmændenes Gage, thi heraf følger ligefrem, at jo længere Tid han har været Embedsmand, jo mere maa man ansee bespart til Pension, og jo større bør denne derfor være. Men der er ogsaa et andet Hensyn, som er meget vigtigt ved Bestemmelsen af Størrelsen af Pensionen, det er nemlig, at den større Gage, som erhverves ved kortere Tids Tjeneste, bør forholdsvis give mindre Pension end den lille Gage, som erhverves ved en lang Tids Tjeneste, ligesom i det Hele de mindre Gager forholdsvis bør give større Pension end de større Gager, i hvilken Henseende jeg deels kan henholde mig til hvad Udvalget selv